

«УЖАС НА РУСІ»

Лихо, сусіде, ой горе нам, свату!
Тяжко на світі прожити буде!
Чув ти? На нашу нещасну хату,
Кажуть, страшена помора іде.

Десь з'явились якісь ніглісти,—
Кажуть, що се людоїди, хотять
Русь нашу матінку з кашею з'їсти,
Перевернути теперішній лад.

Все-ді поставлять долі головами:
Хлопці будуть тоді вчителя вчить,
А як не вміє азбуки, різками.
Як він їх досі, будуть го лупить.

Люди тоді паастас будуть правити,
Але поклони піп битиме сам,
А зате сам мусить церков поставити.
І коло неї зробити паркан.

В суді засядуть хлопи і міщани,
Щоб адвокатів судити й панів;
Хто вкрав, а хитро, той вільний остане,
В цюпу, хто вкрасти хотів, а не вмів.

Не хлоп державі податки платитиме,
З ґрунту, і хати, й усього добра,
Але хлопів всіх держава живитиме,
А газдівство їх обійме сама.

Голі пройдисвіти банк закладатимуть,
Щоб багачам дозичати гроша;
З голоду бідні утішно вмирятимуть,
Щоб була сита по смерті душа.

¹ Зразу (лат.).— Ред.

Волі назадники встеклі забагнуть,
А ліберали її прокленуть,
Взад поступовці, мов раки потягнуть,
Прямо наперед сліпії підуть.

Вівці муть, кумочку, пастиря пасти,
Яйця муть, кумочку, курку учитъ,
Люди легальні муть грабити й красти,
Чесних будуть злодіяки судить.

Горе, сусідо, о лихо нам, свату!
Жий в такім світі, і стій, і терпи!..
Радше покинути жінку і хату
І вандруватъ на кубанські степи!

Автограф № 548